

[Ninn-Hansen.]

som jeg var inde på kunne have betydning i forbindelse med de nye markedsdannelser og vor udenrigstjenestes hele form. Men vi har altså den opfattelse, at hvis vi kan gennemføre besparelser, hvad den højtærede udenrigsminister jo ikke ville afvise, skal vi gøre det snarest muligt.

Det er jo heller ikke noget nyt tilfælde, at man tager en sag op til behandling i folketinget, selv om en kommission behandler den samme sag. Må jeg over for den højtærede minister nævne den nuværende statsministers fremgangsmåde ved fremsættelsen af tekstillovforslaget den 18. januar 1956. På det tidspunkt arbejdede toldlovskommissionen med sagen, men den daværende højtærede finansminister mente, det hastede med en speciel toldlovgivning på dette område. Det var jeg enig med ham i. Vi fandt det rigtigt at behandle sagen på denne måde. Men det viser dog, at selv om man har en kommission til at behandle spørgsmålene, sagen i videste forstand, kan man godt tage et enkelt punkt ud til selvstændig afgørelse i folketinget. Det fremgik endnu mere klart af den fremgangsmåde, som den højtærede socialminister anvendte i 1951, da han den 24. januar fremsatte et forslag om revision af loven om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. På dette tidspunkt arbejdede også en kommission, som ikke var færdig. Det var en kommission, der var nedsat — det stod i kommissoriet — bl. a. for at foreslå ændringer i loven med henblik på de vanskeligt stillede arbejdsløsheds-kasser. Alligevel fremsatte den højtærede socialminister lovforslag om netop de vanskeligt stillede arbejdsløsheds-kasser uden at afvente kommissionens endelige resultat.

Vi har ikke indvendinger imod det, men jeg vil gerne sige til den højtærede udenrigsminister, at den fremgangsmåde, man kan anvende fra regeringens side, må vi dog i lige så høj grad kunne anvende; vi synes måske netop, at vi som opposition har lidt mere ret til at anvende den, idet vi gerne ser angivet de politiske retningslinjer, man går efter. I øvrigt har den højtærede udenrigsminister jo heller ikke selv afventet kommissionens resultat, idet den højtærede udenrigsminister meddelte, at han for nylig har udnævnt 6 nye handels-

attachéer. Det er sikkert fuldstændig rigtigt at gøre det, og man skal vel ikke vente med tilsvarende udnævnelser til nye vigtige markedsområder, indtil kommissionen er færdig. Men den højtærede minister har altså selv derved foregrebet noget af det, som kommissionen skal behandle.

Jeg håber hermed at have angivet over for den højtærede udenrigsminister, at vi mener at have en rimelig begyndelse for at fremsætte vort forslag til beslutning på dette tidspunkt, og at vi også har en forpligtelse til det i forbindelse med den politik, de 2 partier har angivet igennem deres fællesudtalelse, og at man udmærket kan gøre denne sag færdig, helst hurtigt, inden folketinget hjemsendes, og så arbejde videre i kommissionen.

Jeg kan dog glæde mig over, at den højtærede minister gav udtryk for megen forståelse, gav udtryk for, at ønsket om besparelser var fælles for os, men jeg havde ikke helt opfattelsen af, at den højtærede minister delte vor opfattelse, da han kom til enkelthederne.

Jeg takker selvfølgelig for gennemgangen og ministerens bemærkninger til de enkelte led i vort forslag til beslutning, men vi havde måske på grundlag af den opfordring, jeg synes den højtærede minister kom med, da han afgav sin redegørelse i Blechingbergsagen og dér sagde nogle ord om besparelser, forventet en lidt større forståelse med hensyn til nogle af enkelthederne i vort forslag.

Det er rigtigt som fremhævet af den højtærede minister, at der er omfattende arbejdsopgaver for dem, der er ansat i udenrigsministeriet, og for at undgå misforståelser vil jeg tilføje, at vort forslag om nedlæggelse af stillinger vedrører selvfølgelig ikke de personer, der i øjeblikket beklæder disse stillinger; de har jo heller ikke selv valgt deres poster. For at undgå enhver misforståelse med hensyn til personer vil jeg derfor sige ganske konkret, at når vi foreslår nedlæggelse af stillingen som økonomisk rådgiver i USA, refererer dette forslag sig hverken til den nuværende rådgiver, der jo er lidt i slægt med regeringen, ej heller til nogen tidligere økonomisk rådgiver, da slet ikke til den højtærede udenrigsminister selv, hvis virke i Washington vi jo alle erindrer med respekt og ærbødig-